

ZORAN STEVANOVIĆ, GRADONAČENIK ZVORNIKA:

PRIVREDNICI U ZVORNIKU IMAJU I ZASLUŽUJU POSEBAN STATUS

Tekst Rašid Hakić
Fotografije Grad Zvornik

ZORAN STEVANOVIĆ

Posvećenost poslu i preuzetim obavezama smatra ključnim elementom u ostvarivanju rezultata.

To mu je vodilja kao uspješnog privrednika, ali i ništa manje uspješnog gradonačelnika.

Dugogodišnju političku nestabilnost i negativne tenzije na lokalnom nivou relaksirao je i prevazišao, usmjerivši se na osmišljavanje i realizaciju brojnih društveno korisnih projekata, kojima su grad i šire okruženje postali bogatiji za nove infrastrukturne sadržaje.

Sa bezrezervnom podrškom, ponosan je na mlade iz ovog grada koji su, po nepisanom pravilu među najboljim studentima na beogradskom i drugim Univerzitetima u okruženju.

Sa neiscrpnom pozitivnom energijom koju prenosi i na okruženje, spreman je na nove izazove, sa jasnom vizijom kako riješiti pitanja, dileme i probleme.

Sve navedeno odnosi se na Zorana Stevanovića, gradonačelnika Zvornika.

Grada koji svakoga dana poprima ono što i zaslužuje, obilježja sredine ugodnog življenja.

Zgrada gradske uprave

BH BUSINESS MAGAZINE:
Gospodine Stevanović, šta su bile osnovne odlike privrednog ambijenta općine Zvornik u ex jugoslovenskim okvirima?

Z. STEVANOVIĆ:

Zvornik je u prijeratnom periodu, po osnovu industrijske proizvodnje, bio jedna od pet najrazvijenijih opština u Bosni i Hercegovini, uspješno parirajući i nimalo ne zaostajući za Sarajevom, Banja Lukom, Zenicom i Tuzlom.

Fabrika glinice Birač bila je okosnica opšt društvenog razvoja, sa zaposlenih oko tri hiljade radnika. Ništa manje uspješni nisu bili ni drvoprerađivački kapacitet fabrike Jadar sa usvojenom finalizacijom proizvodnje, od kojih i oplatama za

šalovanje u građevinarstvu, nadaleko poznatim Blažujkama, sa oko 1 550 radnika.

Privrednu mapu upotpunjavali su Fabrika obuće, čiji proizvodi su plasirani na ino tržište, te razvijena proizvodnja tekstilne industrije u preduzećima Vezionica i Famod, koji su zapošljavali oko 1 700 radnika.

U Fabrici obuće bilo je zaposleno 1 350 radnika, a preduzeće za proizvodnju opekarskih proizvoda Novi izvor zapošljavalo je oko 300 radnika.

U takvim prilikama industrijska zona Karakaj zapošljavala je oko trinaest hiljada radnika, za čiji prevoz je bilo angažovano nekoliko desetina autobusa. Ukupan broj zaposlenih u opštini Zvornik bio je oko 16 500 radnika, a u sezoni oko 18 000. Bile

su to impresivne slike privrednog i opšt društvenog blagostanja.

A onda je došao rat i to u svom najgorem obliku.

NEUSPJEŠNA PRIVATIZACIJA

BH BUSINESS MAGAZINE:

Šta su donijele prve poslijeratne godine po pitanju privrednih aktivnosti i tranzicije vlasničkih odnosa?

Z. STEVANOVIĆ:

Gore od rata što se desilo Zvorniku bila je loša privatizacija, čije posljedice su katastrofalne i koje i danas osjećamo.

Fabniku glinice je privatizovala litvanska kompanija koja je dovela do stečaja, pri čemu je glavni motiv bio izvlačenje sredstava.

Stečaj su doživjele i drvoprerađivačka industrija Jadar, te obadvije fabrike tekstilne industrije. Fabrika obuće otišla je u stečaj nešto prije nemilih ratnih vremena Naime, 1987. godine proizvodna postrojenja zahvatila je poplava, a posljedice su bile tolike da nije uspjela da se oporavi. U tom objektu danas je Tehnološki fakultet.

Pored negativnih, na sreću, ima i pozitivnih primjera a privatizacije, a to su Zvornik putevi, koji posluju uspješno i imaju trend razvoja, te Vitinka, kompanija koja je u zadnje

Zvornik

četiri godine investirala oko 14 miliona KM, vlastitih i kreditnih sredstava domaćih banaka. Od ostalih privatizovanih firmi niti jedna ne radi u nekom ozbiljnom kapacitetu, ali tranzicija vlasničkih odnosa donijela je nove vrijednosti.

BH BUSINESS MAGAZINE:

Koje?

Z. STEVANOVIĆ:

Na bazi dugogodišnjeg sticanja znanja i iskustva nastale su nove firme. Primjer toga je Fabrika obuće koja u Zvorniku zapošljava oko 500 radnika, proizvodne pogone ima i na području Lopara, Ugljevika i Malog Zvornika, a cjelokupnu proizvodnju plasira na evropsko tržište.

U oblasti tekstilne industrije radi nekoliko šivaonica, a u izgradnji su i proizvodni kapaciteti koji će omogućiti zapošljavanje oko 130 radnika. Investiciju realizuje zvorničanin koji živi u Parizu, a proizvodnja je namijenjena francuskom tržištu.

Pozitivan primjer je i kompanija Keso promet, koja proteklih godina bilježi značajan razvoj, a potvrda toga je kupovina nekadašnjeg giganta Žitopromet, koji je bio u stečaju. Investiranjem u novu opremu, poslovanje je konsolidovano, a već su uspješno realizovani poslovni aranžmani izvoza brašna u Tursku.

Ono što privredi na ovom području nedostaje su još veći proizvodni kapaciteti, a imamo sreću da je prva grinfild investicija na ovim prostorima prošle godine došla u Zvornik.

Naime, švajcarska kompanija je kupila zemljište i gradi fabriku koja ove jeseni treba da počne sa radom. U prvoj fazi zapošljavaće četrdesetak, a u narednoj još toliko radnika.

**SVI OVAJ GRAD MORAMO
DOŽIVLJAVATI SVOJIM**

BH BUSINESS MAGAZINE:

Kakvu situaciju ste zatekli prilikom

KIČMA PRIVREDE

BH BUSINESS MAGAZINE:

Šta u kontekstu privrednih potencijala predstavlja Alumina?

Z. STEVANOVIĆ:

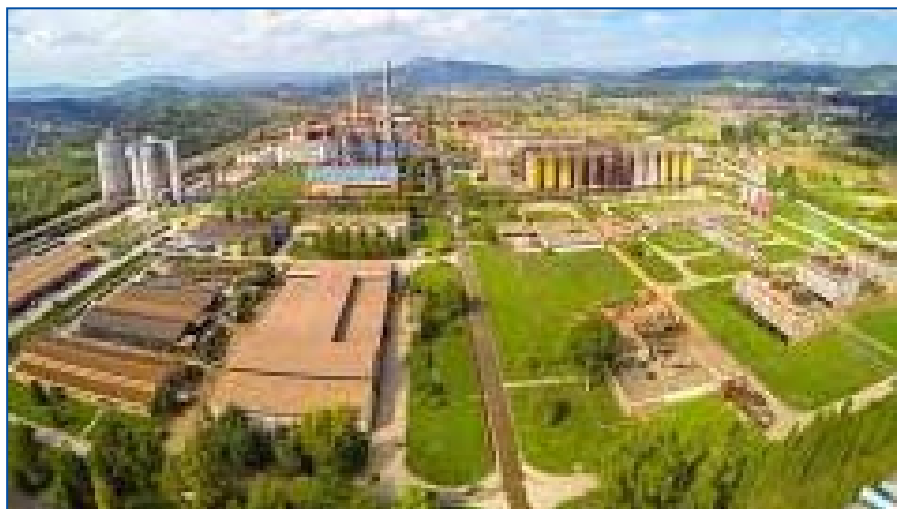
Alumina je kičma privrede, ne samo opštine Zvornik nego i regije, kojom je uslovljeno poslovanje Boksita iz Milića, velikog broja prevoznika i znatnog broj dopunskih djelatnosti.

Alumina ima izuzetno stručan kadar, vrhunske inženjere koji znaju da naprave nove proizvode, a tehnički dio vodi nekoliko doktora nauka.

Sve zvorničke firme metalske djelatnosti posluju sa Aluminom, što je itekako značajno.

Ovaj privredni gigant u proizvodne kapacitete investirao je više od 45 miliona KM i zapošljava 1 400 radnika.

Još oko 400 radnika ostvaruje prihod zahvaljujući saradnji sa Aluminom, sa kojom posluju i Rudnici boksita u Milićima i Srebrenici, gdje je zaposleno oko 600 radnika.

prvog dobijanja povjerenja građana i dolaska u gradsku upravu?

Z. STEVANOVIĆ:

U Zvorniku je, od prvih poslijeratnih izbora do 2006. godine politička situacija bila nestabilna, što je umnogome uticalo na nerješavanje životnih pitanja građana.

Načelnici opštine i predsjednici skupštine smjenjivali su se kao na traci, sa „vijekom trajanja“ od po šest-sedam mjeseci, tako i lokalnih skupština, a u prvih deset poslijeratnih godina bilo je osam promjena.

Danas je stanje sasvim drugačije. Naime, februara 2007. godine, kad

smo uspostavili novu lokalnu vlast relaksirali smo tenzije, učinivši sve da život bude što normalniji.

Danas sjednice lokalnog parlamenta traju sat-dva-tri, pri čemu za 80 posto odluka glasa svih trideset i jedan odbornik.

Umjesto međusobnih prepucavanja i međustranačkih trvenja angažovani smo na privlačenju investitora i tome kako da privrednik što jednostavnije i brže realizuje poslovnu ideju.

Privrednici u Zvorniku imaju poseban status kakav i zaslužuju, jer oni stvaraju novu vrijednost, čije refleksije su višestruko pozitivne.

Gradska uprava spremna je da

rješenje za obavljanje samostalne preduzetničke djelatnosti izda za jedan dan. Privrednike stimulišemo na razne načine, a svake godine izdvajamo sredstva za nova zapošljavanja.

Prošle godine u iznosu od 400 000 KM, a ove godine 200 000 KM. Privrednicima smo na usluzi i asistencijom gradskih referenata kod ministarstava, kako bi se u što kraćem roku riješila pitanja, odnosno dobile zakonom propisane saglasnosti.

Zvornik je suočen sa ozbiljnim problemom, a to je geografski položaj, odnosno skućenim prostorom između rijeke Drine i planine i možemo da se razvijamo samo uzdužno, na uštrb seoskih sredina.

Koliko smo posvećeni privrednom razvoju potvrđuje i činjenica da smo, za potrebe novih ulaganja i investicija, vlastitim sredstvima u iznosu od 1,3 miliona KM, kupili preduzeće Inženjering u stečaju, koje je raspolagalo sa 7,5 hektara zemljišta što je uknjiženo na grad.

Isto tako, vlada Republike Srpske kupila je preduzeće Jadar u stečaju i dala nam na upravljanje, a rezultat toga je nova poslovna zona gdje smo smjestili novih pet-šest investitora

koji su obogatili privrednu mapu ove sredine.

Svim navedenim aktivnostima napravili smo pozitivnu atmosferu stvaranja povoljnog privrednog ambijenta i gdje god se pojavi neko problem spremni smo da pomognemo, bez obzira da li se radi o izgradnji pristupnog puta do privrednog subjekta ili izgradnji trafo stanice.

Sve to radimo s ciljem kako bismo pomogli da ljudi ostaju i što bolje žive na području lokane zajednice.

AKCENAT NA PRONATALITETNOJ POLITICI

BH BUSINESS MAGAZINE:

Relizacija kojih infrastrukturnih projekata je obilježila protekli desetogodišnji period ?

Z. STEVANOVIĆ:

Početak februara 2007. godine, kada sam došao na čelo gradske uprave, Zvornik je bio jedini grad u slivu Drine koji nije imao uredno vodosnabdijevanje i grejnu sezonu za koju se nije znalo kada će početi, a kada prekinuti. Infrastruktura, gradske ulice i putevi bili su zapušteni, a bilo je problema i u snabdijevanju električnom energijom.

U takvim uslovima bilo je neophodno što prije jasno definisati planske zadatke i prioritete i rezultat nije izostao.

Najprije smo riješili problem vodosnabdijevanja grada, a zatim smo, u tri faze, obezbijedili da sva domaćinstva na području opštine imaju pitku vodu.

Uradili smo rekonstrukciju gradskih ulica, izmjenu podzemnih instalacija i vodovodnih azbestnih cijevi, ugrađivanih davnih pedesetih godina prošloga vijeka.

Uradili smo kolovozne zastore i šetališta, čime je Zvornik počeo da poprima izgled lijepo uređene gradske sredine.

Druga, ništa manje bitna aktivnost bila je pronatalitetna politika, jer smo bili svjedoci smanjenja broja stanovnika na nivou lokalne zajednice, pogotovo izraženog u seoskim područjima.

S tim u vezi uradili smo rekonstrukciju porodilišta, proširili

kapacitet obdaništa, rješavali probleme sa kojima su bili suočeni osnovno i srednje obrazovanje, te pomogli Tehnološkom fakultetu. U proteklih deset godina smo, u saradnji sa resornim ministarstvom i entiteskom vladom, u obrazovanje uložili oko šest miliona KM.

Izgrađene su dvije osnovne škole, pet fiskulturnih sala, adaptirano porodilište u gradskoj bolnici, a u saradnji sa resornim ministarstvom izvršena je rekonstrukcija i adaptacija gradske bolnice, pri čemu je samo za sanaciju mokrih čvorova investirano oko 150 000 KM vlastitih, gradskih sredstava.

Prošle godine, u sklopu projekta energetske efikasnosti, urađena je fasada i ugrađena nova stolarija. Ponosan sam na činjenicu da je Zvornik prvi grad u regionu koji je

OVO JE NAŠA ZAJEDNIČKA AVLIJA

BH BUSINESS MAGAZINE:

U kojom mjeri su u funkciji kulturno-historijski i prirodni potencijali u kontekstu poboljšanja turističke ponude?

Z. STEVANOVIĆ:

Naš veoma bitan projekat je afirmacija naših turističkih potencijala.

To je prije svega afirmacija zvorničke tvrđave i ideja je da napravimo panoramski lift od grada do ove vijekovima stare utvrde, koja je osam kilometara udaljena putnom saobraćajnicom, pješice oko tri kilometra, a vazdušnom linijom 350 metara.

Izgradnjom panoramskog lifta ovaj ćemo istorijski spomenik približiti

građanima Zvornika i svim drugim dobronamjernicima.

Smatram da smo i Drinu ostavili nedovoljno iskorištenu u turističkom kontekstu. Možda smo imali i određenu vrstu rezerve prema tom resursu, jer ova rijeka zna biti neugodna povećanjem vodostaja, kada nosi sve pred sobom i nismo imali pravih ideja kako osmisliti sadržaje koji bi bili zaštićeni od poplava.

Sada smo dobili određena rješenja kojima ćemo se pozabaviti u naredom periodu. Svakodnevno se borimo i sa zagađenošću Drine, što se prije svega odnosi na čvrsti otpad.

Drina je čista rijeka po pitanju hemijskih zagađenja, ali smo mi bahati, neodgovorni, nepažljivi i drski u čitavom toku Drine i njenih pritoka kada je u pitanju bacanje smeća u ovo prirodno bogastvo.

Svi zajedno trebamo raditi na podizanju ekološke svijesti i znati da bilo gdje da bacimo plastičnu bocu ili vrećicu, bacili smo ih u svoju avliju. Nije bitno jesmo li to uradili u Cazinu, Sarajevu, Banja Luci, u rodnom gradu ili svom dvorištu. Svi o našoj zajedničkoj avliji treba da vodimo računa.

finansirao vanttjelesnu oplodnju našim sugrađanima, čime je grad bogatiji za šestoro djece.

Učenici iz Zvornika ostvaruju izvanredne rezultate na regionalnim takmičenjima, a naši studenti su uvijek među prvih deset najboljih, ponajviše na beogradskim univerzitetima.

Gradske službe i ja lično u kontaktu smo sa njima i svaki njihov položeni ispit ili neko drugo

dostignuće doživljavamo zajedničkim uspjehom.

To je naše bogastvo, uprkos činjenici što će neki od njih radno angažovanje i život napočeti u nekim drugim sredinama koje pružaju više od Zvornika.

BH BUSINESS MAGAZINE:

Šta Zvorniku, od infrastrukturnih sadržaja, još nedostaje?

Z. STEVANOVIĆ:

Zvornik je grad koji još uvijek nema dovoljno mjesta u gradskom vrtiću i raduje me činjenica da Alumina gradi vlastiti vrtić za djecu svojih radnika, što je dimenzija visokog standarda življenja i rasterećenje postojećeg vrtića.

Od resornog ministarstva dobili smo priznanje da takav nivo obuhvaćenosti naše djece predškolskim obrazovanjem postoji samo u Norveškoj.

Preškolsko obrazovanje organizovali smo u svim seoskim školama gdje su za to postojali uslovi.

Od infrastrukturnih sadržaja izgradili smo Dom omladine u kojem se godišnje organizuje oko 250 događaja.

Podržavamo kulturu, pozorište, kulturno-umjetnička i sportska društva, odnosno sve ono gdje mladi doprinose afirmaciji grada.

Od infrastrukturnih sadržaja ostalo nam je neriješeno pitanje parking mjesta, koje je uslovljeno raspoloživim prostorom.

Sasvim je izvjesno da ćemo do kraja godine uraditi projektnu dokumentaciju, a u idućoj godini urediti površine za 500 parking mjesta, čime ćemo dugoročno riješili navedeni problem.

OTVORENOST PREMA SUSJEDIMA I OBZIRNOST PREMA RAZLIČITOSTIMA

BH BUSINESS MAGAZINE:

Koji projekti karakterišu međuopćinsku i međudržavnu saradnju, obzirom na susjednu vam Srbiju?

Z. STEVANOVIĆ:

Zvornik je nosilac projekta izgradnje deponije za odlaganje čvrstog otpada sa područja sedam opština regije Birač i tri opštine Federacije BiH i to Sapne, Kalesije, a odnedavno i Živinica.

Projekat je koštao sedam miliona KM, u kojem su lokalne zajednice participirale shodno broju stanovnika, a toliko su i jamci za kreditiranje izgradnje deponije.

Četiri godine trajala je realizacija projekta, čime je na kvalitetan način i dugoročno riješeno pitanje odlaganja čvrstog otpada.

Što se tiče prekogranične, a sada i međudržavne saradnje, imamo tradicionalno dobre odnose sa susjednim nam Malim Zvornikom, u kojem žive i Bošnjaci. U suštini to je uvijek bio jedan grad, ali nažalost, crtanjem novih granica Zvornik je na drugoj strani obale Drine ostavio svoj dio grada. To je realnost koje smo svjesni, što ne sprečava stotine ljudi da svakodnevno prelaze sa jedne na drugu stranu obale, pohađajući škole ili dolazeći na radna mjesta u Glinicu i Aluminu još od sedamdesetih godina prošloga vijeka.

Upućeni smo jedni na druge, participiramo zajedno u projektima čišćenja i održavanja Drine i ta saradnja je itekako kvalitetna. Jedan od oblika povezanosti je i most kojim se sedamdesetih godina odvijao saobraćaj na relaciji Sarajevo-Beograd, odnosno Beograd-Tuzla.

Most vremenom nije mogao da odgovori svrsi pa su napravljeni novi prelazi na Šepku i Karakaju.

Prije šest godina, zajedno sa Malim Zvornikom, pokrenuli smo projekat sanacija mosta za što

je potrebno više od jedan milion eura.

Mi nemamo ta sredstva i obratili smo se na razne adrese s ciljem obezbjeđenja finansija, ali je prije dvije godine počela realizacija projekta mosta između Bratunca i Ljubovije, te smo morali da odgodimo naše planove.

Smatram da su ispunjeni preduslovi za realizaciju projekta i da ćemo na prvoj zajedničkoj sjednici vlade Republike Srpske i vlade Srbije dobiti odluku kojom se odobravaju sredstva za rekonstrukciju starog mosta.

Građen je od 1931. do 1934. godine i dio je istorije Zvornika i Malog Zvornika.

BH BUSINESS MAGAZINE:

Kakav je odnos entitetskog čelništva prema Zvorniku i kakvom ocjenjujete saradnju sa vladom TK, federalnim i državnim institucijama?

Z. STEVANOVIĆ:

Ne mogu da kažem da je status Zvornika od strane predsjednika i vlade Republike Srpske povlašten, ali odnose smatram vrlo korektnim.

Doprinos tome svakako je i lični odnos sa većinom ministara i zaposlenih u ministarstvima.

Istine radi, dolazi povremeno i do nesuglasica, a razlog tome u najvećoj mjeri je nedostatak sredstava za projekte koje kandidujemo.

Uprkos tome nastojimo da jedni druge razumijemo u širem kontekstu stanja u kojem se kao društvo nalazimo.

Zadovoljan sam saradnjom i sa vladom TK, te federalnom i državnom vladom u Sarajevu.

Prethodni, ali i sadašnji ministar za povratak, gospodin Edin Ramić, iskazali su veliku blagonaklonost i spremnost za saradnju, ponajviše po pitanju Bošnjaka povratnika u Zvorniku, ali i ostalih građana sa ovih prostora.

I tuzlansko kantonalno ministarstvo za povratak realizovalo je nekoliko značajnih projekata, a pomoć neće izostati ni u projektu vodosnabdijevanja dijela opštine, planiranog za proljeće naredne godine.

To je područje opštine Zvornik

prema Tuzli gdje živi veliki broj Bošnjaka povratnika, ali i područje mjesnih zajednica naseljeno Srbima, a projektom će biti omogućeno 10 000 priključaka na vodovodnu mrežu.

BH BUSINESS MAGAZINE:

Gospodine Stevanović, kako biste komentarisali sintagmu „Općinski načelnik – menadžer“, sa aspekta Vas kao uspješnog privrednika?

Z. STEVANOVIĆ:

Bilo koji posao da čovjek obavlja, a to stalno napominjem svojoj djeci i saradnicima, bitna je posvećenost onome što radi.

I, vjerujte mi, rezultat će, prije ili kasnije, doći. Nije bitan ni profil

obrazovanja i to jeste li završili političke nauke, arhitekturu ili fakultet narodne odbrane, iz perioda kada je kao takav postojao.

Smatra bitnim da je čovjek zainteresovan da dvadesetčetiri sata dnevno živi sa onim što radi i čime se bavi.

O problemima Zvornika razmišljam konstantno i svakodnevno, kao i pitanjima kojima se privatno bavim.

To zahtijeva puno angažovanje, jer bez toga ništa ozbiljno ne može se ni napraviti.

Šta razlikuje Novaka Đokovića od rekreativaca?

Đoković trenira od svoje pete godine svaki dan više sati i zato ostvaruje svjetske uspjehe, dok mnogi drugi treniraju neozbiljno

i bez predispozicija za vrhunske rezultate.

Ovim hoću da kažem da je sva poenta u posvećenosti onim čime se bavite.

Morate znati šta hoćete, to istinski htjeti i svaki dan pred spavanje sami sebi podnositi izvještaj šta ste to danas uradili, a šta niste, pa to odmah sutra uradite. Sva uspješnost je u nama samima. I ima još nešto važno, a to je oslanjanje na saradnike.

Privatnim poslom bavim se najviše dva sata dnevno, zato što svaka kompanija kojom na neki način rukovodim ima posvećenog menadžera, koji mi je najčešće i partner u poslu.

Isto je i u gradskoj upravi, u kojoj radi 170 ljudi.

Nisu oni svi opredijeljeni da daju svoj maksimum i neki jedva čekaju završeta radnog vremena.

Na sreću nismo svi isti, a posvećeni su uspješni.

Najsrećniji sam kada mi neko predloži novu ideju ili prijedlog da riješimo gradski problem.

To me ispunjava, jer vidim da ljudi žele da ovaj grad mijenjaju na bolje.

To mi daje novu snagu za novo sutra.

ZORAN STEVANOVIĆ rođen je 2. januara 1965. godine u Trnovici, opština Zvornik.

Osnovnu školu je završio u Ročeviću, a gimnaziju u Loznici (R.Srbija).

Diplomirao je 1989. godine na geodetskom Odsjeku Građevinskog fakulteta u Sarajevu, gdje je stekao zvanje Diplomiranog inženjera geodezije.

Radno iskustvo:

-Asistent na Građevinskom fakultetu u Sarajevu školske 1989/90, predmet Fotogrametrija kod profesora Faruka Seleskovića.

- Šef katastra u SO Kalesija do 1992. godine.

- Komercijalni direktor preduzeća „MN“ u Loznici od 1995. do 1998.godine.

Od 1998. godine radi kao samostalni preduzetnik .

Izabran za Načelnika opštine Zvornik na prijevremenim izborima 4. februara 2007.godine i na funkciji prvog čovjeka grada Zvornika je neprekidno do danas.

Vlasnik je i suvlasnik više preduzeća u Republici Srpskoj, Bosni i Hercegovini i Republici Srbiji.

Oženjen je i sa suprugom Nadom ima dva sina.